

ДІЛО

Виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок № 10, II. пов.
Конто почт. шаян. 143.322
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор прийме від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місцями: в краю 450 гол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 ш. фр., Чехо-
словацкій 20 ч. к., Румунії 15 лей,
Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 гол.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Сумерк польських партій.

Львів, 2. листопада 1927.

Приглядаючися життю польських політичних партій по травневому перевороті приходиться ствердити, що всі вони, а особливо найвпливовіші між ними, які не тільки мали вплив на державну політику, але й були її реалізаторами, позбавлені нині того впливу, переходять поважні внутрішній кризі. Недостаток їм ні організаційного ні консолідаційного фактору, а в основі недостаток їм джерела, з якого черпали б життєві соки. А наслідком того всі вони не живуть, не дихають повною груддю, не проявляють природного життєвого го-
ту, а вегетують.

Донедавна джерелом життя для польського польського партійництва була держава з її урядом, з найвідповідальнішими та менш відповідальними посадами, синектурами тощо. Нині жаси в тому напрямі до деякої міри змінилися. Всі впливові та сильні своєю чисельністю партії в бойні і поза ним опинилися поза межами впливу і кермування державним кораблем. Їх позиції та вплив заняли інші чинники, які тепер намагаються організувати. Чим вони сильні ті теперішні чинники польської політики, чи впливаючою програмою, чи порятунком кінчачи? Ні одним ні другим. Вони сильні просто безсиллям попередників при державній владі, сильні безсиллям нинішніх польських партій, які пережилися, перестали самі собою і пересіла своїми „подвигами“ суспіль-
ство.

Про сумерк польських партій заговорили і консервативний краківський „Час“. Ті міркування „Часу“, що є радше аналізом нинішньої польської дійсності варті того, щоб з ними познайомити наших читачів. Звізавна але неможливо при-
няти — не думку „Часу“ — су-
мерк тих польських партій, що по-
перодженні Польщі стовпилися бі-
ля навали і державу по своєму буду-
вати. Була це робота газардова, ду-
же сумнівної вартості, а деколи не-
сподівано газардова, але за те кор-
исна вона не зле тих політичних до-
робків, що їх воєнна завірюха на-
висувала на поверхню, а які сміло,
але не дуже безінтересовно держали
в своїх руках керу владі.

Орган краківських консервативів стверджує, що такий стан не міг дов-
го тривати, що суспільність мусіла вко-
роти і припинити ту аномалію, яка
була до заломання, а в наслідках
була до руїни. Мусіли в на-
шій країні кайтись чинники, які запоте-
жували проти того, щоби а інтере-
си партій і партійних провідників
не ідентифікували інтереси держа-
ви. Партії треба було звести до їх
справжнього ролі, тобто до чинників,
які були відповідними політичними на-
строїми і відповідальними вищій дер-
жавній владі. Виконали, на думку „Ча-
су“, це важке і відповідальне зав-
дання? Чи не було сподвижники і ре-
дактори жинувдоричного травнево-
го перевороту? Вони не тільки пере-
дали свій вплив на роботу партій, але
і включили в їх внутрі ферменти,
які розкладали процес розкладу.

Найважливішим з цього прощом — це
„Час“ — а який безсумнівно роз-
в'язав „Час“, у ті доведана така силь-
на сила, що в теперішній ермі аж до

травневого перевороту, була децідуваним
чинником при творенні кожної більшості.
Та по с це відокремлена явища. Народна
партія робітничая перейшла таку саму до-
лю. „Внаволені“ є тільки фрагментом дав-
нього сильного клубу, а навіть у таких пар-
тіях, які як ІПС і єдинокі повністю ненару-
шені, кипіть внутрішня боротьба, що роз-
саджує їх суспільність та унеможливає їм
рішучий, єдиноданий виступ на політич-
ній арені. Всі парламентарні партії є або
вже розбиті або так внутрішньо спустошені,
що їх зовнішня суспільність тільки штучно
підтримуєть.

Накресливши таку ярку характе-
ристику польських партій і поль-
ських політичних відносин „Час“
твердить, що це явище є для ниніш-
ньої Польщі в високій мірі додатне,
бо відкриває нові перспективи для
організаційної і конструкційної пра-
ці та дає можливість реалізувати такі
устроєві зміни, які необхідні для
держави і суспільності. Хто ж мав
би проводити в життя ті далекосяг-
лі конструкційні праці а навіть у-
строєві зміни? Очевидно, що ни-
нішній уряд. І йому радить автор
наведеної характеристики створену
ситуацію якнайдоцільніше викори-

стати, бо від опанування та викори-
стання її буде залежати в найбіль-
шій мірі дальший додатний розви-
ток і скріплення державної думки
в Польщі.

Реальним наслідком такої аналізи
теперішнього політичного поло-
ження в Польщі було те, що рішили
його використати ідеологи поль-
ського консерватизму, репрезенто-
ваного „Часом“ для консолідації
своєї однодумців і цілого польсько-
го консервативного табору взагалі.
Цього вони на днях і доконали, до-
вівши до формальної злуки трьох
консервативних груп, а саме: націо-
нально-християнської, національної
праці і консервативної праці. Ви-
дали вони вже й спільну декларацію.
Цєю справою займаємося іншим ра-
зом. Тут годиться лише ствердити,
що консерватисти підготовляються
таким чином до відігравання більшої
та відповідальнішої ніж досі ролі
в державі, що малоб наступити в
наслідку недалеких виборів. З усіх
їх теперішніх роботи видно, що
вони надіються у сумерку польських
партій найти схід своєї політичної
ролі.

Еміграційне питання.

III.

В добі активної еміграційної політики. — „Т-во опіки над українськими емігрантами“ і його завдання. — Від байдужності до активності.

Еміграція з Польщі досі не була
якслід управильнена. Не вважаючи
на принагідні постанови і приписи,
вона мала характер тзв. дикої емі-
грації. Аж 11. жовтня 1927 р. у фор-
мі декрету президента держави по-
явився закон про управильнення се-
зонової і поселенчої еміграції. Де-
крет в загальному забороняє вести
еміграційну агітацію, а примушених
емігрувати намагається поставити
під охорону державної влади. Уста-
новами, що управильнують емігра-
ційний рух, є Еміграційний Уряд
при міністерстві праці і суспільної
опіки та його експозитури і дер-
жавні бюро посередництва праці.
Дорадним органом при міністрі пра-
ці і суспільної опіки є Державна Е-
міграційна Рада. Тенденцією декре-
ту про еміграцію є управильнити е-
міграцію та взяти в опіку емігранта,
словом — як кажуть півофіційні ор-
гани — вступити на шлях активної
і впорядкованої еміграційної полі-
тики.

Та зі самого декрету ще неясно,
як саме має представлятися активна
еміграційна політика. Про це до-
кладніше довідаємося аж з виконав-
чого розпорядку до нього, який са-
ме підготовлюється. Без сумніву,
що державна влада застерече собі
лише головні напрямні еміграційної
політики, полишаючи її розвинення
та реальну опіку над емігрантами
суспільним організаціям: польським,
українським і жидівським. Важкі
завдання в добі активної еміграцій-
ної політики спадають і на „Това-
риство опіки над українськими емі-
грантами“. А саме, якщо ми хочемо,
щоби еміграція принесла нам мож-
ливо найменші шкоди, або навіть
посередньо деякі користи, то не мо-
жемо і не сміємо відтягнутися від
участі в активній еміграційній полі-
тиці. Бо вмити руки є найкраще і
найдогідніше, але це не є ніяка роз-
в'язка болючого питання. Тим чином
ми не лише не припинимо еміграції,

але й не будемо мати ніякого впли-
ву на її хід і характер. А „неприсут-
ні все не мають слухності“. Керма
еміграційним рухом попаде в чужі
руки і буде використовувана в ши-
рокому обемі на нашу некористь —
так, як уже тепер в нашу некористь
використано сезонну еміграцію до
Франції і виїзд на роботи на плян-
тації кави до Бразилії.

Поборюючи еміграційну агітацію
і в межах спроможності ставляючи
опір еміграції, не можемо і не смі-
ємо зовсім відхилитися від цієї спра-
ви. В еміграційній діяльності мусимо
об'єднатися біля „Товариства опіки
над українськими емігрантами“, що-
би при його допомозі повести нашу
еміграційну політику — як сезоно-
ву, так і поселенчу.

В діяльній сезонно-зарібкової е-
міграції мусимо старатися нав'язати
до передвоенної діяльності та спря-
мувати її знову до Німеччини, на ві-
домий нам і розмірно корисний те-
рен. В останньому часі виперли нас
з німецького ринку праці поляки,
урядово не допускаючи наших ро-
бітників до Німеччини. Тут прий-
деться нам поборювати просто не-
ймовірні труднощі. Нашим обов'яз-
ком подбати також за духову опіку
над сезонними робітниками, щоби
оберегти їх перед небажаними роз-
кладовими і денационалізаційними
впливами та їх наслідками.

В діяльній поселенчій еміграції
важною є її організація в двох пунк-
тах: в старому краю і в країнах по-
селення. Між обома організаціями
мусить існувати тісне порозуміння,
взаємне довіра і співпраця. Тут на
місях треба зорганізувати добру
інформаційну службу для обслу-
дження поселенчих теренів та умов
життя в нових країнах. Дальше слід
зорганізувати кредит на виїзд і за-
господарювання на місяцях та розве-
сти опіку над емігрантами від хвилі
заходів у справі виїзду з рідної
країни через влась час тоєвання пе-

реїзду аж до моменту досягнення
збірної станиці на місяцях. Тут опіку
над емігрантами повинна вже пере-
няти українська закорська емігра-
ція, направляючи поселенчі терени,
підшукуючи працю для робітників
через своє бюро та піклуючись емі-
грантами аж до хвилі заакліматизу-
вання в новій країні.

Зайвим було би додавати, що все
ще єдиною атракцією для нашої по-
селенчої еміграції є Канада, най-
більш пригожа для нас своїм кліма-
том і перспективою розвитку. Ка-
нада ще в найбільшій мірі дає за-
безпечу перед винародовленням з
огляду на осілу там і заакліматизо-
вану півмільйонну масу нашого се-
лянства і створені вже численні су-
спільні організації.

Не будемо входити в подробиці
еміграційної справи. Вистане згада-
ти, що „Товариство опіки над укра-
їнськими емігрантами“ має широкі
пляни щодо активної (себ-то пля-
нової) еміграційної політики. Саме
тепер переведено повну реорганіза-
цію цього товариства, надаючи йому
виключний характер конечної
громадянської установи. Товари-
ство вишло з підготовчої доби,
зорганізувало постійне бюро, обса-
джуючи його знавцями і практика-
ми еміграційної справи, відновило
свій орган „Український Емігрант“
та розпочало систематичну органі-
заційну роботу.

Одначе гурток людей доброї волі,
займаючись одною з найбільш не-
вдячних ділянок суспільного життя,
мало що вдіє без підтримки широ-
ких громадських кол. А треба тямити,
що після цьогорічної повені ще
збільшиться еміграційний рух. Тре-
ба побоюватися, щоби він не пере-
мінявся в стихію, супроводжену е-
міграційною лихвою. Поклик Т-ва
в справі організації кружків по про-
вінції не повинен перейти без відго-
мону. Біля „Товариства опіки над
українськими емігрантами“ повинно
об'єднатися все свідоме українське
громадянство, бо лише тоді зможе
воно сповнити своє важке завдання
згідно з інтересами українського
народу.

З політичного облога.

КАЗКИ ПРО ВИБОРЧІЙ ВІЛЬОК НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШОСТЕЙ. — ДО ТОВАРИСТВА ДАНИЛОВИЧЕВИ.

Передвиборчий період створює нові ситу-
ації і гальмає деякі старі групи та тво-
рить сприятливі умови для повстання
деяких „політичних“ емігрантів і новородків.
Вся це проходить в атмосфері відповідно
підбурюваної і надбурханої сенсацій-
ності.

Так нир, уже від давнього часу тоєється
в польській пресі вістка про повстання ви-
борчого більшого національних меншостей,
зложеного з мішаних партій непольських
народів. Початково цю вістку копіювали
„сенсаційні“ органи, а тепер взагалі в
співі монополістично-економічних і сполітичних
групи. Одні і другі як мачиком пере-
качують цю сфабриковану вістку, до-
даючи себе взаємно та намагаючись при її
допомозі викликати відповідний фермент у
непольських суспільностях. Стверджують з
натиском, що поголоска про створення ви-
борчого базису на етнічній основі 18-ти
від початку до кінця неправдива. Досі не
пороблено в тому напрямку ніяких по-
літичних кроків, не ведано ніяких переговорів,
а тим менше не завершено їх ніякою умо-
вою.

Творці теперішнього партійного хаосу,
які опісля хотіли його опанувати та на

да з української літератури справді є білий в такій сальматі бон „наукових претентів“!

— **Королівський гість у Франції.** Вонадіра Египту Фуада І-го приймає північними діями Парижа по королівській. Правді: оспершу Фуад приймає (погано) і ждав аки франц. уряд складає пили як його прийматиме. Коли шастав цей день, Фуад по програмі ніхав у Версаль і там переночував у готелі. У 10 г. ранці „Пого Світність“ сина в вагон-салонку і 20 хвилин пізніше на двірці Бульонського Лісу в Парижі стиснув руку президентом Франції. Звідти Фуада повезли до м-ства закорд. справ до окремих апартаментів. 4 дні, підчас яких він був офіційним гостем президента республіки, Фуад опав у ліжку Наполеона, правду кажучи: не дуже вигідним. На п'ятий день він вернувся до египетського посольства. У міській ралі королівці дарували золотий годинник, бо Фуад, крім марок, збирає теж годинники і підчас побуту в Парижі купив їх 400 всіляких арабів; більшість з них він роздає придворним. У подяку за годинник, король роздав міським радним кільця египетських ордерів. Найбільший ордер дістав якийсь соціаліст — єдиний, до приїзду на церемонію у фракку і король гадав, що це найбільша парсука. По офіційній етикеті ляться, щоб король держав дружок з Франції, бо був членом якоїсь Академії. Міністр освіти Ерріо лопив собі голову: куди його піхати; крім марок і годинників Фуад не збирає ніяких наукових матеріалів. Нарешті знайшла на нього геніальна думка: в Єгипті весь час роблять археологічні розкопки. Фуад є там покекди мепенатом. Вибіреш його в „Академію Націй“ (себо археології), і Фуад став академіком. В „Єгипетській Палаті“ Фуад відповідаючи на привіт Думерга сказав у пориві: „Кожний єгиптянин має дві рідні країни — Єгипет і Францію“. Пізніше французький уряд змркував, що такий комплімент не велика неприємність для союзної оуїдні — Англії і в офіційній справознавчій що високопоетичну патрістичну фразу вичеркнули.

— **Найбідніша європейська столиця.** Офіційне статистичне бюро в Будапешті подас піказі цифри про професійні мешканців мадлярської столиці. Ці цифри стверджують, що Будапешт є найбільшою європейською столицею. З міліона мешканців тільки половина заробляє, а друга половина живе з чужої праці. З тої першої половини 30 пр. є приватними урядовцями, 251.000 мушні і жінок, 3 тої чверть міліона 70 пр. заробляє найбільше 118 марок. Із 150.000 мужеських урядовців четвертина дістає місячно ледви 75 марок. Понад 1000 марок заробляє ледви 1000 урядовців, а понад 8000 м. тільки 9 директорів фабрик, 25.000 урядовців працює в машиновій промислі, 18.000 у споживчих установах, 12.000 на авіаційних, 11 у фінансових установах, 8.000 по копальнях, 7.000 у фабриках одяжі. Більшість жінок бо бюрові машиністки; тільки 6.000 працює в текстильних і конфекційних організаціях. Всі ці цифри є доказом страшної кризи безробіття в Мадлярщині.

— **Тамна подорож Амундсона.** З Нью-Йорку повідомляють, що славний підкривник двох бігулів, Амундсон, неждано шев. Ізлив він в ніклах, 11-го жовтня на святоточім звозданню клубу мадлярських дослідників у Нью-Йорку іловав поческу медалью, а тимчасом... його вже нема. Всі довідались, що відіхав кораблем, коли корабель був уже на морі. Вислали за ним телеграми через радіо. Амундсон відповів: спитайте мого імпресарія, він вам скаже. А імпресарій крутить голову, що нічого по знає. Амундсон передав право відповіді своєму імпресарієві, гадаючи, що він придумав щось кращого, бо працює в цій професії. А тут імпресарій починає лише догадуватися, що причиною втечі Амундсона — любовна справа. Неотомий мадлярський вибрився навал до Норвегії, бо якась норвежська жінка засипувала його телеграмми. Амундсон — нежонатий і мабуть хоче ожанитись. Американська преса не вірить, щоб чоловік, який оминає стільки небезпек не міг оминути подружку. Деякі догадуються, що він може втік перед якоюсь американською, злихавшиш сурових законів, які на невеличкі палідиння кажуть мушні зарплат жінкам.

— **Світлова вселенна.** Складення Христолого Гробу порушене останнім землетрусом: знаходяться в такім неспівнім стані, що впадає в огляду на небезпечку рішати вжитись негайно до її відновлення. Підстрелений президент Греції Кондуріотіс не є в небезпечці життя. — Бує, президент Франції Мілеран вибраний сенатором. — У Парижі почався конгрес для міжнародного порозуміння ра-

дикально-демократичних партій. — У Ляль почався хемічно-біологічний конгрес з участю чужинців. — У Лондоні емігрували роковини битви під Іпр: на могилі Нейлдонго Жовніра поклали вінок. — У честь 200.000 жовнів, що впади під Іпр від 1914—1918 р. — На зборах міжнар. союзу подорожніх бюр у Відні рішили односторонньо домагається, коли по евакуації оплат на паспортів німа, то бодай їх ліжжонні. — Японський уряд має намір призначити амбасадора при Ватикані, у авляку із зростом католицизму на японських островах і в Корей. — 28 жовтня в Константинополі перевели список населення; на цей день усе життя заммерло — ніхто не міг виходити на вулицю і всі крамничі були зачинені. — По офіційним англ. даним англійці продають свій пуголь на чужині нижче власних ціл. — У Монреалі засудили на два роки в'язниці власника кіна, де від пожежі згоріло 78 дітей.

— **Кушнірська робітня Петра Карпака** є при вул. Курковій ч. 11 а, І. пов. на ліво.

Поможіть здвигнути дім-захист для українських письменників і журналістів у Ямній. Засвідчим ділом зрозуміння важкої культурної праці і виплім своєю вдячності українським робітникам пера! Жертом слати на адресу: Львів, Підвале ч. 7, Земельний Банк Гіпотечний, книжечка ч. 1141.

Нові книжки і видання.

книжки:

К. Кірх: Світила Сходу. Життєписи св. Отців Сходу, переклад А. Лотоцького. Бібл. Української Христ. Організації, Львів 1927, ст. 167.

Український Національний Календар на рік 1928. Видання „Українського Голосу“ під ред. М. Струтинського. Перемішль 1927. З друкарні Кнолера і сина. — Зміст: І. Календар на р. 1928. Український історичний календар. — II. Д-р Іван Гига: По шляху до самостійності і соборності. (В 10-ті роковини проголошення Української Держави). Г. Юрисі: Вірші (3). Д-р Іван Німчук: Будуюмо трівалий пам'ятник! Д-р Іван Німчук: Кульничий — патріарх відецьких каварників. Проф. М. Грушевський про напрямки української політики. З життя Наполеона. Ярослав Окулевський: Вже снігає. В. Щурат: Похід на Жовті Води. М. Струтинський: „Ой та закурили Стрілиці Сімові“. В. Панейко: Як Альзація визволилася з неволі? За Е. Фаре: Любав Батьківщини. І. Кедрин: Берестейський мир. (Пригадка в 10-ті роковини). М. С.: В Зелених Саятах. В. Целевич: Національний принцип і його вплив на творення держав. Дмитро Палай: Перший листопад. Навло Тичина: Воздигне Вікраїна свого Мойсея... Д-р В. Щурат: Не маємо національного гимну. М. С.: Жінка в суспільному житті. Д-р Дмитро Леницький: Перед виходом. (Споми́н з 1918 р.). М. Струтинський: Українське Національно-Демократичне Об'єднання як переломний етап в політичному житті зах.-українських земель. Олександра Черкавська: УНДО, його програма й тактика. Василь Мудрий: Наше відношення до Радянської України. Торжествений візд визволителя України Богдана Хмельницького до Києва. І. Франко: Піднесем свободу стяг! З народної мудрости. II. Донцов: На перехрестних стежках. (До літературної кризи на Бел. Україні). О. д-р Гаврил Костельник: Церква в українському народі. Дмитр Геродот: Мой Ватківщини. С. В. Любарський, посол: З історії кріпацтва на Холмщині. Микола Михновський. В. Щурат: Ісус (з французького). Інж. М. Творидло: Як ми відбудували наше село. П'ять літ організованої праці. (З оповідань господарів). Галактіон Чіпка: Відгуки дня. (Голос крові. Генеральний повстанець. Тайна популярності. Кооператива. Приміре село. Чужий не брат. Один день поза Львовом). Вітер і колька. Смішне. — Замовляти цей календар можна в канцелярії УНДО, Львів, Костюшка 1а.

журнали:

Жіноча Доля. Двохтижневик для жінок, ч. 20, 18. жовтня. Зміст: У. Кравченко: Жалоба за красою. Д-р О. Гриняй: О. Коблянська. О. Кисілевська: З моїх мандрівок. Рятуймо. Жіночий рух. М. Загвавич-Зацерковна: В гостях у О. Коблянської. Д-р В. Сіменович: Як в Америці жінки собі помагають. Д. Гавківський: Дитина. Частина господарська.

Нова Хата. журнал для плекання домашньої культури, ч. 11, падоліст. Зміст: І. Охр.: Концерт А. Остапчук. С. Сірополка: Підготовка жіноцтва до праці на культ.-політ. полі. О. Вен: По воду. Жорж Еліо: Томко іде. Виставка української книжки. Найголовніші диточі новори. Ріжні вісти. Новий стиль візтових суконь. Моді. Роботи. Господарство в Америці. Англ. жінка. С. Мійська: Притиски.

Літопис українського друку, орган держ. бібліографії УСРР, ч. 42.

Учительське Слово. листопад, ч. 11. Зміст: 1) Чергові з'являння. 2) Учителі й вибори. 3) Політика Польщі в справі українського шкільництва в Галичині. 4) Нестійні викрути. 5) На маршесі проекту фонду посмертних допомог. 6) Правильник посмертного фонду для членів Т-ва ВПУУ. 7) Організаційні справи. 8) Оголошення. 9) Посмертні оповістки.

Господарсько-кооперативний часопис. 26. жовтня, ч. 43. Зміст: Крайна пра: В інтересі пропаганди ошадності. Про комасанію селянських ґрунтів. Кооперативні саята. Правне положення та податкові тегарі кооператив. Хліборобство. Кооператив Жовківщини жертвам поліції. Комунікат Т-ва „Ошадність“. З Ренізіяного Союзу У. К. Відозва Т-ва „Ошадність“. Господарські листи.

Кооперативне молочарство. ч. 10, жовтень. Зміст: Ю. Павлюковський: На шляху праці 1907—1927. Інж. А. Палій: Наша організація. Інж. Е. Холдинський: Субвенції для гал. молочарства в початках розвою наших кооп. молочарств. Висліди другої оцінки масла.

ОПОВІСТКИ.

Товариські сходини в Українськй Техничній Товаристві з відчитами і дискусіями відбуваються кожної суботи в гол. 18. в льокалі Товариства. — Виділ. 2-2

Вечерниці з танцями відбуються в суботу 5-го листопада у великій салі тов. „Українська Бесіда“ при вул. Рутівського 22. Початок в год. 9-й вечером. Дешевий буфет і добріша музика дає запорку, що забава буде прегарна. — Комітет Політ. Вязнів.

Замість вінца на домовину бл. п. о. Амброзія Рибак зложили Вп. Олександр і Марія Кишикевичі зі Львова 25 зол. на „Рідну Школу“. Вп. Жертводавцям складає ширю подяку — Головна Управа „Рідної Школи“. 848

90 літ існуючий фабричний склад СУКНА і вовняних товарів під фірмою

Іван Валлях і Син

Львів, Ринок 33.
740 Телефон 47—16.

порукає на біжучий сезон, величезний вибір новостей красивих і ориґінальних англійських на мужеські одяги і костюми, як різнож плюші на жіночі плащі.

КОЦІ НА КОНИ І ЛІЖКА.

Добірний товар! Ціни паязкі!

Будильники-Годинники

„Зеніт“ „Джез“ (Jaz) прикрашені і звичайні найдешевше у найбільшій складі годинників **Домбровський — Розважовський**, Львів, Академічна 2 (Готель Жоржа). — Догодні умови. — Власні роботи. 110 в 14—2

СТУДЕНТ

прав, пошукує лекції без огляду на місцевість з круга середніх шкіл, виділових і всенародних на догідних умовах. Зголошення Володимир Балицький, студ. прав Слобода Золота п. Козова. 2-2

ПОДОРОЖУЮЧИХ

до продажі: **МОЛОЧАРСЬКІ МАШИНИ** з організаційними здібностями, першорядних продавців, пошукує до праці на провінцію на добрих умовах світове підприємство.

Оферти з рсференціями слати до Адміністрації 836 під п. с. д. 2-3

Найбільша в краю фабрика давовіз **Братів Фельштинських** в Калущі, вул. Сівецька ч. 14. в Перемішлі, вул. Красівського ч. 63. відливає на замовлення давови гармонічні і поодинокі, а постійно удержує на складі звиш 200 штук готових давовів у вазі від 10 до 600 кг. 225 Ціни приступні — слава ратами. 32—?

Е. Чикаленко: Спогади I—III. зол. 8'00
М. Возняк: Шевченко і княжна Репніна 1'50
Г. Брасюк: Безпутні 0 60
Служба Божя св. Іоана Золотоустого зі службами ріжних намірень *українською мовою* у перекладі о. д-ра Я. Левицького 2'50

Можна набути в Адміністрації „Діла“ л'в'в, ринок 10, II. пов.

Вже вийшов і продається по всіх книгарнях:

Ювілейний Календар-Альманах

„ДНІПРО“ на 1928 рік

присвячений десятиліттю української революції. Окладника проф. П. Холодного.

ЦІНА 3 зол., з пересилкою 3-20 зол. Замовляти у накладні „Українського Товариства Допомоги Емігрантам з Великої України“, Львів, вул. Руська ч. 3. III. пов. 847 1—3